

кали около нѣкой корабъ по нѣколко дена на-редъ, безъ да се забѣлѣжи у тѣхъ ни най-малка умора, нито пѣкъ леко отслабване на движения-та имъ. Тѣ винаги вѣрвятъ слѣдъ кораба, защото движението на вълнитѣ изкарва на поврѣх-ността малкитѣ морски животни, съ които се хранятъ. Тѣ сжщо ядатъ и всичко, каквото се хвърли отъ кораба. Албатроситѣ сж санитаритѣ въ океана—тѣ прѣчистватъ моретата отъ всички мъртви животни, които плуватъ на поврѣх-ността имъ.

Тѣзи птици дохождатъ на голѣми групи въ края на мѣсецъ юний, най-вече въ *Охотското* море и въ *Беринговия* заливъ. Когато отидатъ тамъ, тѣ сж мършави; но въ скоро врѣме затлъ-стяватъ, поради изобилната храна, която нами-ратъ въ устието на рѣкитѣ. Тѣ се връщатъ на сухо прѣзъ м. септемврий да мѣтятъ. Гнѣздата имъ сж високи около единъ метъръ и сж съгра-дени отъ калъ. Месото имъ е твърдо и не се яде.

Албатроситѣ често пжти, съ своето дълго хвъркане, сж избавяли живота на много пжтни-ци. Прѣди нѣколко години единъ французки ко-рабъ потъналъ край брѣговетѣ на езерото „*Кро-зе*.“ За това нещастие се научили най-напрѣдъ въ *Австралия*. По край брѣга намѣрили единъ умрѣлъ албатросъ, който носилъ на врата си свѣрзана една чинийка, на която биле написани на френски слѣднитѣ думи: „*Тринадесетъ сж по-бѣгнали на островъ Крозе отъ строшавание на ла-дия. 4 августъ 1887 г.*“ Прѣдали тази чинийка на управителя, който веднага распоредилъ да оти-датъ и да взематъ избавенитѣ 13 пжтници. То-зи островъ се намира на юго—изтокъ отъ носъ *Добра надежда*. На него имало много дивечъ и